

[Alsing Andersen.]

Der er en Række Venstretalere, som under denne Debat har forsøgt at ride den gamle Køphest over for mit Parti, at Socialdemokratiet er et Parti, som ønsker at negligere Landbruget. Jeg indrømmer, at vi ikke fra Venstres Talere har hørt saa stærke Udtryk som for nogen Tid siden, da vi fra en vis Side hørte forskellige Ministre blive nummereret som Landbrugets Fjende Nr. 1 og Landbrugets Fjende Nr. 2 o. s. v., og jeg anerkender dette og hilser det med Tilfredshed. Jeg tror ogsaa, det er klogt af Venstre ikke at sætte Tingene saaledes paa Spidsen, som man fra en vis Side forsøgte det dengang, for jeg tror, at alle Venstres Talere vil have erfaret, at den Form for Polemik over for den nuværende Regering paa Landbrugsområdet bed ikke; den „sad“ ikke, som man siger. Alligevel har vi set visse Tilløb i denne Debat, f. Eks. fra det ærede Medlem Hr. Vejen, som — ganske vist med meget Besvær — kom til et Forsøg paa at mistænkeliggøre det socialdemokratiske Parti og dets Stilling over for Landbrugets Arbejde. Det ærede Medlem gjorde visse Indrømmelser undervejs; det var temmelig besværligt for ham, men han havnede alligevel i en Betragtning, som findes paa Spalte 897, gaaende ud paa, at mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen skulde have ment, at Landbruget ligger, som det har redet og maa tage Skade for Hjemgæld. Det var den Konklusion, det ærede Medlem Hr. Vejen kom til for mit Partis Ordførers Vedkommende, og det er selvfølgelig en overordentlig let Maade at citere paa, saadan selv at drage Konklusionen, og det er navnlig en praktisk Maade, naar man samtidig opnaar at faa et Grundlag at polemisere imod, som det ærede Medlem manglede i Forvejen. For det var jo netop Tilfældet med det ærede Medlem Hr. Vejen og med andre ærede Talere, som har forsøgt sig paa denne Boldgade, at der ikke var noget som helst i den socialdemokratiske Ordførers Tale, som berettigede dem til at fremsætte en saadan Paastand om, at Socialdemokratiet skulde have denne hensynsløse Opfattelse af Landbrugets Stilling her i Landet. Jeg tør hævde, at baade Regeringens og mit Partis Ord og Gerninger modbeviser saadanne Talemaader og saadanne Angreb, som man her — følgende en gammel og mindre god Tradition — har forsøgt at føre frem paa ny.

Mit Parti har ført en positiv Landbrugspolitik, en positiv Politik paa dette som paa andre Omraader i disse Aar, og vi

har ført den ud fra en ærlig Vilje til ogsaa paa dette Omraade at søge at hjælpe det paagældende Erhverv og de Landmænd, som er Arbejdere i dette Erhverv, saa lempeligt som muligt igennem Krisen. Vi har ikke gjort det af taktiske Grunde; vi har gjort det af saglige Grunde ud fra den Opfattelse, som vi fra vort Synspunkt har om, ad hvilke Veje man skal gaa for at hjælpe Landbruget i den Krise, det er kommet ind i. Man kan være uenig, man kan fra anden Side mene, at det er en forkert Vej, vi vil gaa, men man har ikke Lov til at sige, at Socialdemokratiet henviser Landbruget til at ligge, som det har redet, og tage Skade for Hjemgæld.

Mit Partis ærede Ordfører har ganske vist gjort mere end dette. Han har paavist, at det kapitalistiske System var uehdigt for Arbejdet i Landbruget. Det er dette, mit Partis Ordfører har været inde paa, og vi har netop i vore Forslag og gennem vort Arbejde her i Rigsdagen praktisk søgt at vise, hvorledes vi mener, at Landbruget for Fremtiden skal bygges paa et solidere Grundlag for ikke at komme ud for saa voldsomme Rystelser som dem, det kapitalistiske System har bragt det danske Landbrug ud i. Og jeg tror, jeg har Lov til at sige, at netop disse Bestræbelser, der tager Sigte paa Fremtiden for dansk Landbrug, har fundet Sangbund i brede Kredse af dansk Landbrug uden for dem, der hidtil har lyttet til socialistisk Tale. Jeg tror ogsaa, jeg har Lov til at sige, at jeg ikke har noget forkert Indtryk, naar jeg siger, at det er dette, som i nogen Grad irriterer Venstres ærede Talere her i Salen og andetsteds. Netop Regeringens Politik paa dette Omraade har fundet en vis Sangbund inden for langt videre Kredse af det danske Landbrug, end det hidtil har været Tilfældet. For den Tid er jo nemlig forbi — det vil jeg gerne have Lov til at sige til Venstres ærede Medlemmer —, den Tid er uigenkaldelig forbi her i Landet, tror jeg, jeg kan forsikre om, da det at være Landbruger betød det samme som at være Venstremand, og da det at sige, at en Mands Politik er socialistisk, navnlig naar han kommer inde fra en af Byerne, er tilstrækkelig til at mistænkeliggøre den paagældende Person eller hans Politik blandt danske Landbrugere. Disse Kriseaar har lært nye Titusinder af danske Landbrugere, at det ikke er Socialdemokratiet og dets Politik, som er en Fare for det ærlige Arbejde inden for det danske Landbrugs-erhverv, men at det netop er det kapitalistiske System, som Venstre hidtil har været